

կրէ իւր վրայ, իբրեւ յատուկ անուն. այլ երեւակայու-
թիւնն զիս այնպէս կ'ուզէր համոզել՝ որ հայերէն կիրձ
բառը լինի, իբրեւ նեղուց գործածուած. վա՛շ ցնորից
երեւակայութեան... այնպէս ինձ կ'երևար որ Մի-
հրդատ անմիջապէս թերակղզւոյս տիրելէն վերջ՝ 'ի
ձեռն Դէոփանդոսի զօրավարին, եկած է հոս 'ի
Սինոպայ, կողակցին հայկազն բամբշին հետ 'ի միա-
սին, և երբ պերճանօք կը յայտնէ իւր կամքը ըն-
կերթը՝ թէ կ'ուզէ՞ այդ երկուց ծովուց միջավայրքն
հաստատել իւր գահը, փոխելով 'ի Սինոպայ. խո-
հական բամբիշն մեղմելու զելով քաջին յոխորտ բար-
քը, կը յայտնէ թէ « Ինքն այն տեղ նեղուց կամ կ'իրճ
մի կը տեսնէ » : Քաջն Միհրդատ հասկնալով թա-
գուհւոյն միտքը՝ կիրձ կամ Կերջ կը կոչէ տեղին,
և լերին իւր անունը կը սեփականէ, և շուտով թա-
գաւորանիստ քաղաք կը լինի Կերջ :

Շատ անգամ երեւակայութեան գծած պատկերը
քան զքնականը կը գերազանցէ, զի երեւակայու-
թիւնն գունոց և ներկերու խնայութիւն անել չա-
խորժիր. անհրաժեշտ է որ Միհրդատ այդ բլուրին
վրայ շատ անգամ ելած է թագուհւոյն հետ 'ի
միասին. զի զբօսանաց մի միայն յարմարաւոր դիրքն
է Կերջի. այլ ինձ 'ի ծովէ այնպէս կ'երևէր, որ բլրիս
բարձրագոյն կէտին վրայ կանգնած է տիտանայինն
Միհրդատ, Պոնտոսի իշխող, Հռովմայ արժանաւոր
ախոյեան, Տիգրանայ համապատշաճ փեսայ. զլուխը
փետրազարդ սաղաւարտ, զրահաւորեալ հսկադի-
տակ մարմնով, ալ ոտքը ամուր կոխած նոր տի-
րած հողին վրայ, և բազուկը դէպ 'ի ծով պարզած,
իբրեւ թէ զրուցէր 'ի ձախմէ կանգնած թագուհւոյն,
« Տես որպիսի՜ քաջի ունիս բաղդ հարսն և թագա-
կից լինելու » . իսկ թագուհին համապատշաճ քաջի